

[Rager.]

fulde Spalte i Rigsdagstidenden, Sp. 2890? Han taler om Regeringens Evne til at pitte Folk Blaar i Øjnene og siger saa, at i Stedet for at give Love af denne Art

„burde man, naar man vil tjene dansk Erhvervslivs Interesser, fjerne Skatter, foretage Rentenedsættelser, fjerne Monopoler og Statsindgreb og øge Købeevnen ved at give Frihed for Produktion og Afsætning.

Her er der ikke Spor af Tale om, at det ærede Medlem vil købe Vælgere, nej, han vil kun faa de værste Idioter til at hoppe paa Limpinden, ikke sandt? — og dem er der jo en Del af, det skal jeg indrømme. Der skal fjernes Skatter, foretages Rentenedsættelser, fjernes Monopoler og Statsindgreb — ganske uden Hensyn til Konsekvenserne, til Mulighederne eller noget som helst. Alt hænges paa Juletræet, vær saa god, kom og dans med, alle I, som vil, det ærede Medlem danser forrest! Og saa siger det ærede Medlem til Regeringen: Giv Frihed for Produktion og Afsætning! Hvorfor giver den højtærede Handelsminister ikke Frihed for Afsætning i Tyskland og England? Det er det, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen spørger om.

Jeg vil holde det ærede Medlem fast ved denne Udtalelse. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har læst den her i Fortrykket, ellers vil jeg anbefale ham at læse den, han bliver maaske forbløffet over den. Men det ærede Medlem skal blive holdt fast ved den, til han kommer med positive Forslag, og naar de er gennemført med Held, skal han have en Rytterstatue her nede ved Siden af Frederik den Syvende — jeg haaber ikke, Københavns Forskønnelsesforening vil have noget imod det.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup følte sig øjensynlig noget ilde berørt ved, at jeg havde fremhævet, hvorledes Venstre i sin Tid gik med til 6 Mill. Kr. til en Bevilling, der faktisk var mere Luft end Realitet i, medens Partiet nu gik imod det af Regeringen foreslaaede, efter at der, som jeg allerede sagde i Gaar, er kommet betydelig mere Mening i Sagerne. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup anførte, at der fra konservativ Side i 1930 var kommet en Betænkning, der skarpt vendte sig herimod. Det var, fordi vi den Gang var bange for, at Bevillingen skulde blive brugt til en Slags Statsmonopolisering og Koncentration og alle disse Luftkasteller, som Regeringen den Gang havde taget i Arv fra den foregaaende Regering.

Det gik vi imod. Men sidste Gang, det ved det ærede Medlem Hr. Himmelstrup meget vel, gik de konservative Udvalgsmedlemmer og derefter Partiet med til en Sum af 3 Mill. Kr., og jeg maa personlig sige til det ærede Medlem, at jeg har Erfaring for, at der under denne Konto er givet endda meget store Bevillinger til danske Virksomheder, hvorved store, jeg kan sige Millionbeløb, er blevet tilført Landet og i Hundredvis, ja Tusindvis af danske Arbejdere har faaet Beskæftigelse gennem Maaneder, jeg tør sige gennem Aar, og at disse Leverancer har betydet baade Ære og Nytte for det danske Samfund i fjerntliggende Lande. Naar det er Tilfældet, og naar saa det ogsaa i sin Tid rejste Spørgsmaal om Bygning af Skibe til danske Rederier under samme Vilkaar, som danske Skibsværfter kan yde til udenlandske konkurrerende Rederier, er fremme nu, saa er det naturligt, at Det konservative Parti tager den Stilling, det har taget.

Jeg tror, at hvis man kom ind paa Spørgsmaalet om, hvem der har ændret Syn paa den farlige Udvidelse af Statsopgaverne, saa skulde de Herrer Repræsentanter for Liberalismen tie stille eller gaa meget sagte med Dørene, for naar man ser den Vending i dansk Liberalisme, de sidste Aar har vist, fra Angreb paa Statsopgaverne til nu at anraabe Staten om urimelige og rimelige Hjelpeforanstaltninger, tror jeg nok, det ærede Medlem skulde være meget varsom med at begynde at rode op netop i disse Problemer. Vi fra vor Side har intet imod at møde dette, men jeg tror, at Stedet er et andet end dette Ting. Jeg har blot villet sige til det ærede Medlem og hans Parti, at den danske Liberalisme skal tale lidt varsomt om Modstand mod Udvidelse af Statens Opgaver og alle de gamle smukke Teorier, der blev lagt paa Hylden eller rettere sagt paa Møddingen den Dag, man selv havde Brug for den Støtte, som man ikke undte andre.

Oluf Pedersen: Det glæder mig jo, at den højtærede Handelsminister ikke er overrasket over det Standpunkt, jeg indtog over for det foreliggende Lovforslag; denne Stilling svarede da ogsaa til Punkt og Prikke til det Standpunkt, vi i øvrigt hævder inden for Restforbundet. Naar den højtærede Minister mener, at det, vi fra vor Side kræver, intet har med Virkeligheden at gøre, saa er dette dog begrænset til den Virkelighed, som den højtærede Minister kan overse. For mig er det overraskende, at det skal være en Støtte for